

24.4.2008

முதலமைச்சர் கலைஞர் :- மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி கொறடா திரு. செங்கோட்டையன் அவர்களும், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் திரு. ஞானசேகரன் அவர்களும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும், ம.தி.மு.க. சார்பில் திரு. இராமகிருஷ்ணன் அவர்களும், விடுதலைச் சிறுத்தைகள் சார்பில் திரு. செல்வம் அவர்களும் விவேகானந்தர் இல்லம் குறித்த சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இல்லாத ஒன்றைப் பற்றி, நடக்கப் போகாத ஒன்றைப் பற்றி அவர்கள் பேசினார்கள் என்பதுதான் ஆச்சரியப் படக்கூடியது. (மேஜையைத் தட்டும் ஒலி) தம்பி கம்பம் இராமகிருஷ்ணன் விவேகானந்தர் இல்லம் பழைய இடத்திலே இருக்கட்டும், “பழைய இடத்திலே இருப்பது தான் நல்லது” என்று சொன்னார். ஆமாம், “பழைய இடத்தில்” இருப்பது தான் நல்லது (மேஜையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதை நான் தம்பி இராமகிருஷ்ணனுக்கு நினைவூட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன் - அண்ணன் என்ற முறையில்.

விவேகானந்தருக்கு அல்லது அவருடைய நினைவுச் சின்னத்திற்கு சொந்தம் கொண்டாட, அதன் காரணமாகப் பெருமை பெற இங்கே உள்ள அனைவருக்கும் - தமிழகத்திலே உள்ள ஆறு கோடி மக்களுக்கும் உரிமை உண்டு என்றாலும் கூட இன்றைக்கு தென்கோடி முனையிலே இருக்கின்ற கடற்கரையில் - குமரி முனையில் இருக்கின்ற விவேகானந்தர் ஆலயத்தை வி.வி.கிரி அவர்கள் 1970 ஆம் ஆண்டு என்னுடைய தலைமையிலே தான் திறந்து வைத்தார்கள் என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப் படுத்த விரும்புகின்றேன். 2.9.1970 அன்று திறந்து வைக்கப்பட்ட அந்த மண்டபம் அது. அப்போது அந்த மாவட்டத்து மக்களால் சில பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் உள்ளாகி இராமகிருஷ்ண மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் - விவேகானந்தருடைய போதனைகளைப் பரப்புகின்றவர்கள்,

அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடங்களை என்னிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி அவைகளையெல்லாம் அன்றைக்கு ஆட்சியின் சார்பில் தீர்த்து வைத்தவனும் நான் தான்.

அதன் பிறகு, இந்தப் பிரச்சினை இப்போது. சென்னை மாநகரத்தில் 1897-ஆம் ஆண்டில் 9 நாட்கள் தங்கியிருந்து விவேகானந்தர் விரிவுரைகள் செய்த காரணத்தினால், அதன் நினைவாக விவேகானந்தர் இல்லத்தை, சென்னை இராமகிருஷ்ண மடத்திடம் ஒப்படைக்கும்படி அந்த மடத்தின் தலைவர் இந்த அரசிடம் கோரியிருந்தார். சென்னை காமராஜர் சாலையில் உள்ள 27 ஆயிரத்து 546 சதுர அடி பரப்பளவு கொண்ட விவேகானந்தர் இல்லத்தில் அவருடைய நினைவாக அந்த இடத்தை அரசு அந்த மடத்திற்கு ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்ட போது 24.2.1997 நாளிட்ட உயர்கல்வித் துறையின் அரசாணை எண். 89-ன்படி சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு அந்த இல்லம் முதன்முதலாக இராமகிருஷ்ண மடத்திடம் குத்தகை அடிப்படையில் மூன்றாண்டு காலத்திற்கு - ஆண்டொன்றுக்கு குத்தகைத் தொகை ஆயிரம் ரூபாய் என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

விவேகானந்தர் இல்லத்திற்கு நுழைவு வழி இல்லை எனக் கூறி, அந்த இல்லத்தின் முன்னுள்ள 8 கிரவுண்ட் 1928 சதுர அடி பரப்பளவு கொண்ட நிலத்தையும் குத்தகைக்கு அளிக்கும்படி இராமகிருஷ்ண மடம் கோரியதை அடுத்து அதையும் தி.மு.கழக அரசு பரிசீலனை செய்து, 90 சதுர மீட்டர் பரப்பளவு கொண்ட நிலத்தையும் மூன்றாண்டு கால குத்தகைக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் குத்தகைத் தொகை என 10.6.1998 நாளிடப்பட்ட வருவாய்த் துறை அரசாணை எண். 487-ன்படி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது தான் அந்த கட்டிடத்திற்கான பழைய வரலாறு.

இந்த இடத்தினுடைய மற்றொரு கோரிக்கையாக, இதை 30 ஆண்டுக்கு குத்தகைக்குத் தர வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்ட போது நான் அது பற்றி அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் தான் விரிவாக விவாதித்து முடிவெடுக்க வேண்டும்

என்று கூறி விவேகானந்தர் இல்லத்தின் சந்தை மதிப்பு 2 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருப்பதால், சலுகைக் குத்தகையாக மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு சதுர அடிக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் குத்தகைத் தொகையாகவும், குத்தகைக் காலத்தை 10 ஆண்டுகள் என்றும் நிர்ணயம் செய்ய முடிவெடுக்கப்பட்டு, அந்த முடிவையொட்டி 28.1.2000 நாளிடப்பட்ட உயர்கல்வித் துறை அரசாணை எண். 20 வெளியிடப்பட்டது. இதெல்லாம் ஆதாரபூர்வமான தேதிவாரியான விவரங்கள்.

ஏதோ விவேகானந்தர் இல்லத்திலே உள்ளவர்களுக்கும் தி.மு.கழக அரசுக்கும் தகராறு என்பதைப் போல் பத்திரிக்கைகள் எழுதி - நேற்றைக்கு கூட ஒரு பத்திரிக்கையில் “விவேகானந்தர் இல்லத்தை அபகரிக்க தி.மு.க. ஆட்சி முயற்சி” என்று பெருந்தலைப்பே இட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஏன் அபகரிக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. விவேகானந்தரிடத்திலே எங்களுக்கு ஏதாவது பகையா என்றால் இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், பகுத்தறிவு இயக்கத்தினுடைய கருத்துக்களை, பெரியாருடைய கருத்துக்களை, அண்ணாவுடைய கருத்துக்களைப் பெரும்பகுதி எடுத்துக் கூறுபவர் விவேகானந்தர் என்கிற போது எங்களுக்கு விவேகானந்தரிடத்திலே என்ன விரோதம் என்று நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

20.12.1999 அன்று அப்போது நான் முதலமைச்சராக இருந்த போது சென்னையிலே உள்ள விவேகானந்தர் இல்லத்திற்கு நான், நம்முடைய நிதியமைச்சர் பேராசிரியர், அமைச்சர்களாக இருந்த ஆர்க்காடு வீராசாமி, துரைமுருகன் ஆகியோரும் சென்று அந்த இல்லத்திலே இந்திய கலாச்சார கண்காட்சியையும் திறந்து வைத்தேன். அந்த இல்லம் இருந்த இடத்திற்குப் பெயர் “ஐஸ் ஹவுஸ்”. அந்த நிகழ்ச்சியில் ஸ்ரீ மத் சுவாமி ஸமரணானந்தஜி மகராஜ் எங்களை வரவேற்றுப் பேசினார். வரவேற்றுப் பேசும் போது அந்த இடத்தை முழுமையாகத் தங்களுக்கே கொடுத்து விட வேண்டும் என்பதைப் போலவும், 90 வருடம், 30 வருடம் “லீஸ்” என்பார்களே அப்படிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதைப் போலவும் பேசினார்கள். அங்கே நன்றி கூறிய சிலரும் அதே கருத்தை

எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நான் சட்டப்படி எதுவும் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே நம்பிக்கை உள்ளவன் என்ற காரணத்தினால் நான் பேசும் போது சொன்னேன் - “அறிக்கை படித்தவர்கள், வரவேற்புரை ஆற்றியவர்கள், நன்றியுரை ஆற்றிய நண்பர் உள்ளிட்ட அனைவரும் இந்த இல்லத்தை விவேகானந்தர் இந்திய கலாச்சாரக் கண்காட்சிக்கு நான் ஒப்படைத்து விட்டதாகவே சொல்லி, அதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். நான் ஒரு முக்கியமான பொறுப்பிலே இருப்பவன். உள்ளத்திலே நல்ல நினைவுகள் இருந்தாலும் கூட, அதை ஒழுங்காக, முறையாக, சட்டரீதியாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதிலே அக்கறை உள்ளவன். எனவே இன்றைக்கு இந்தக் கட்டிடத்தை ஒப்படைத்து விட்டதாக நீங்கள் கூறுவதை நான் உடனடியாக ஏற்க இயலாது. ஒப்படைப்பதைப் பற்றி நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒருவரே இதில் யோசிப்பது என்பது இயலாது. எனவே எங்களுடைய அமைச்சரவை அதைப்பற்றி யோசித்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கும்” என்று குறிப்பிட்டேன்.

இன்னும் சொன்னேன் - “எல்லோரும் என்னை இங்கே எதற்கோ புகழ்ந்து புகழ்ந்து பேசினார்கள். ஆரம்பத்திலேயே கட்டிடம் வழங்குவதற்காக வழி வகுத்தவர் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். ஒரு விழாவிலே பேராசிரியர் கலந்து கொண்டு போது “பரிசீலிக்கப்படும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதையும் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். இவர்களெல்லாம் எங்களைப் புகழ்ந்து பேசும்போது எனக்கொரு நினைவு - இந்த கட்டிடத்திற்குப் பெயரே “ஐஸ் ஹவுஸ்” - அவ்வளவு தான் என்னால் சொல்ல முடியும்” என்று குறிப்பிட்டு (சிரிப்பு) விட்டு மேலும் அந்த விழாவில் நான் பேசும்போது,

“இங்கே நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல் விவேகானந்தருடைய மொழிகளை - கருத்துக்களை விவேகானந்தரைப் போல் அவருக்கு முன்பு இருந்தவர்கள், பின் வந்தவர்கள்

எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் இன்றைக்கு செயல்படுத்துகின்ற அரசாக தி.மு.கழக அரசு இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் விவேகானந்த ருடைய நினைவைப் போற்றும் இல்லமாக இந்த இல்லத்தை அமைக்க மூன்றாண்டு காலத்திற்கு ஒப்பந்தமாக எங்களிடம் இந்த இடத்தைத் தாராளங்கள் என்று கேட்ட போது, அட்டியின்றி உடனடியாக இது வழங்கப்பட்டது. விவேகானந்தர் என்ற தனி மனிதர் மீதல்ல, அவருடைய கருத்துக்கள் எங்களுடைய தலைவர்கள் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா போன்றவர்கள் தந்த கருத்துக்களோடு ஒத்து வருகின்ற காரணத்தால் எங்கள் கருத்துக்களுக்கு மேலும் மெருகூட்டுகின்ற வகையில், வலுவூட்டுகின்ற வகையில் இருக்கின்ற காரணத்தால், எங்கள் கருத்துக்களை, அவைகளைத் துணையாகக் கொண்டு பரப்ப முடியும் என்கிற காரணத்தால் நானும் என் அமைச்சரவையிலே உள்ளவர்களும் விவேகானந்தரிடத்திலே பரிவும் பற்றும் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று தான் அன்றைக்கே குறிப்பிட்டேன்.

இது வரையிலே, இங்கே சொல்லப்பட்டதைப் போல, செங்கோட்டையன் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல விவேகானந்தர் இல்லம் பற்றி நோட்டீஸ் எதுவும் அனுப்பவில்லை, கடிதமும் எழுதவில்லை. மத்தியிலேயிருந்து எங்களுக்கு வந்த தகவல் செம்மொழியாகத் தமிழை ஆக்கி அதைப் பரப்பவும், ஏற்ற முறையில் அதற்கான வழிவகைகளைக் காணவும், அதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற “ஐம்பெருங்குழு”, “எண்பேராயம்” போன்ற அமைப்புகள் செயல்படவும் 76 கோடி ரூபாய் உங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. அதற்கு நீங்கள் ஒரு கட்டிடம், ஒரு அமைப்பு இவைகளையெல்லாம் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற போது தற்காலிகமாக ஒரு இடத்தைத் தேடலாம் என்று எண்ணி அதைத் தேடிய நேரத்தில் சோளிங்கநல்லூரிலே ஒரு நிரந்தரமான கட்டிடத்தை பிறகு கட்டுவது என்று அதற்கான முனைப்பான முயற்சிகளிலே ஈடுபட்ட போது, தற்காலிகமாக ஏதாவது அரசுக்குச் சொந்தமான இடங்கள் கிடைக்குமா என்று எண்ணிய நேரத்திலே யாரோ ஒரு கதை கட்டி ஏதேதோ கதை கட்டி, அது பலிக்காத

காரணத்தால் இவர்களைச் சாமியார் பக்கம் தள்ளி விடுவோம் என்று இன்றைக்கு சாமியார்களிடம் மோத விடுவதற்காக சில காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் சாமியாரிடத்திலே மோத விட்டாலும், மாமியாரிடத்திலே மோத விட்டாலும் நாங்கள் யாரும் அவைகளையெல்லாம் புரிந்து கொள்ளாமல் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கட்டிடத்தைத் தான் எடுக்கப்போவதில்லையே, ஏன் இவ்வளவு நேரம் எல்லோரும் பேசுவதற்கு இடம் கொடுத்துக் கொண்டாய் என்று கேட்பீர்கள். எனக்கு ஒரு ஆசை - விவேகானந்தரைப் பற்றி நம்முடைய தலைவர்கள் எல்லாம் பேசிக் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் எல்லோரும் பேச அது இங்கே பரவ வேண்டும், ரொம்ப நாளாகி விட்டது விவேகானந்தரைப் பற்றி பேசி என்பதற்காக - அவர் மூட நம்பிக்கைகளையெல்லாம் சாய்த்தவர் - மத வெறிக்கு ஆளாகாதவர் - ஜாதி வெறியைச் சாய்த்தவர் - அப்படிப்பட்ட புரட்சிக்காரர் விவேகானந்தர் என்ற காரணத்தாலும், அவர் இறைச்சி உணவு அருந்தக் கூடியவர், புகை பிடிக்கக் கூடியவர் - இவையெல்லாம் தன்னை ஒன்றும் செய்யாது மனம் சுத்தமாக இருந்தால் என்று எண்ணி சீர்திருத்த நோக்கங்களோடு செயல்பட்டவர். அப்படிப்பட்ட விவேகானந்தருடைய பெயரால் இருக்கின்ற அந்த மண்டபத்தை இடிக்கப் போகிறோம் என்று சில அவசரக்காரர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். பாருங்கள், இடிக்கக் கூடிய மண்டபமா அது? இடிக்கக் கூடிய அளவிற்கு அவ்வளவு வலுவிழந்த மண்டபமா? இல்லை; வலுவான மண்டபம். அதை யாரும் இடிக்க விரும்பவுமில்லை, நினைக்கவுமில்லை, அதற்காக அந்தப் பக்கம் திரும்பவுமில்லை.

“அந்த மண்டபத்தை தொட்டால் நாங்கள் சட்டப்படி சந்திப்போம், முறைப்படி தான் நடக்கிறோம்” என்று அந்த மடத்தினுடைய பெரிய சாமியார் கூட சவால் விட்டிருக்கிறார். நான் அந்த சவால்களுக்கெல்லாம் பயப்படவில்லை. அது வேறு விஷயம். ஆனால், சாதுக்கள் சவால் விடுகின்ற அளவிற்கு வரக் கூடாது.

அது விவேகானந்தருடைய கொள்கைக்கே - அவருடைய குருநாதர் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அவர்களுடைய கொள்கைக்கே விரோதமானது. இந்த அரசைப் பார்த்தா சவால் விடுவது. குமரிமுனையிலே அவ்வளவு பெரிய கோபுரம் கட்டி, மண்டபம் அமைத்து, இங்கே விவேகானந்தருடைய மண்டபத்தை போஷித்துப் பாதுகாத்து வருகின்ற இந்த அரசைப் பார்த்து சவால் விடுவது நல்லதல்ல, சாந்தம் பெறுங்கள். இதிலாவது விவேகானந்தருடைய விவேகமான பொன்மொழியைப் பின்பற்றுங்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இதை இடிப்பதாகவோ அல்லது பழைய இடத்திலிருந்து புதிய இடத்திற்கு செல்வதாகவோ எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. இருப்பதெல்லாம் அப்படியே இருக்கும் என்ற உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்லி வீணாக நாம் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டாம், பிரச்சினையைப் பெரிது படுத்த வேண்டாம், இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் தேடிய வரையிலே தற்காலிகமாக எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற இடம் அதே காமராஜர் சாலையில் “பாலாறு இல்லம்” - அந்தப் பாலாறு இல்லத்தில், சோளிங்கநல்லூரில் எங்களுக்கு அந்தப் பெரிய கட்டிடம் அமைகின்ற வரையில் தற்காலிகமாக செம்மொழி மையம் இங்கே இடம் பெறும், செம்மொழி நிறுவனம் பாலாறு இல்லத்தில் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்து அமைகின்றேன்.